

[Handelsministeren.]

med til at fremme Lovforslaget. Det takker jeg for, ligesom jeg ogsaa takker de andre Ordførere for deres Udtalelser i samme Retning, men Venstres ærede Ordfører føjede nogle meget kritiske Bemærkninger til dette sit Tilsagn. Han sagde bl. a., at saaledes som det gaar nu, kan det ikke vedblive at gaa. Jeg ved nu ikke rigtig, hvad det ærede Medlem dermed tænkte paa, om det var Valutaattestordningen, det ærede Medlem var kritisk overfor, eller det var noget andet. Det ærede Medlem udtalte, at Valutaansættelsen, saaledes som den nu foregaar — det var vel nærmest det, det ærede Medlem tænkte paa, det vil jeg i alt Fald gaa ud fra —, er uholdbar. Hvorfor er den det? Jeg har forstaaet, at Landbrugets Krav gik ud paa, at Kronen skulde følge Sterling — jeg har i alt Fald staaet overfor dette Krav baade dør og her. Men naar vi saa lader Kronen følge Sterling, kan det da vel ikke være uholdbart at opretholde denne Tilstand? Nu hører jeg ganske vist, at det ikke bliver muligt at faa Venstre med til en yderligere Forlængelse af Lovens Gyldighed. Jeg maa da tillade mig at stille det ærede Medlem et enkelt Spørgsmaal. Loven indeholder jo Bestemmelser om tre Ting. Den indeholder for det første den Bestemmelse, der har været gældende, lige siden England forlod Guldpariteten, at Nationalbanken ikke længer er forpligtet til at indløse sine Sedler med Guld. Denne Bestemmelse er det ærede Medlem formentlig fortsat en Tilhænger af. Loven indeholder dernæst den Bestemmelse, at der kan foretages Importregulering, saaledes at der ikke kan indføres Varer til Danmark, som der ikke er givet Valutaattest for. Nu er dette at give Valutaattest ikke det samme som at give Anvisning paa, hvor Folk kan faa Betalingsmidler. Valutaattesten er egentlig kun en Indførselsattest. Er det denne Ordning, det ærede Medlem vil bort fra? Jeg hørte det ærede Medlem sige, at han nok kunde tænke sig, at Venstre vilde gaa med til en Importbegrænsning i begrænset Omfang. Jeg vil da spørge det ærede Medlem om, hvad han mener med dette. Jeg har forstaaet, at det foreliggende Spørgsmaal var Venstre særdeles magtpaaliggende; jeg tør vel endogsaa sige, at Venstre har været ganske særlig ivrigt for at faa denne Valutaattestordning gennemført, fordi man tilsigtede Opnaaelse af et bestemt Formaal, som man ikke mente at kunne naa paa anden Maade end ved at etablere den Tilstand, som vi har med Valutaattesttildelingen. Endelig har vi for

det tredje en Valutaafleveringspligt, suppleret med visse andre Bestemmelser Valutaforholdene vedrørende.

Nu henviste det ærede Medlem til Sverige og Norge. Han spurgte mig direkte, om jeg havde overvejet, hvad man burde foretage sig her i Landet, efter at Sverige og Norge har forladt Sterlingkursen, og de svenske og norske Kroner er gaaet længere ned i Kurs. Jeg har naturligvis meget nøje fulgt den Bevægelse, som er opstaaet i Sverige og derfra har forplantet sig til Norge, men jeg kan ikke se, at denne Bevægelse skulde kunne føre til, at vi skulde føre en anden Politik. De Forhold, som i Øjeblikket raader i Sverige, er af ganske speciel Art, og det er jo muligt — jeg haaber det for Sveriges Vedkommende —, at den svenske Valuta rettes op igen i Løbet af forholdsvis kort Tid, men jeg kan ikke vide noget derom. Jeg har heller ikke sagt, at vi skal følge den svenske Valuta. Jeg har ikke sagt, at Vekselkurserne i Stockholm og Oslo var nominelle, men naar man har hævdet, at Kurserne her i Landet var nominelle, har jeg svaret, at de var det ikke mere end Kurserne i Stockholm og Oslo. Men hvorfor henviser det ærede Medlem mig nu til specielt at studere de svenske og norske Forhold og tage Hensyn til, hvad der sker i Sverige og Norge? Hvorfor forlader Venstre nu det Standpunkt, som hidtil var Venstres: at man skulde indstille sig paa at følge Sterlingkursen? Hvad er Grunden egentlig til dette? Landbruget kan fornuftigvis ikke have noget at beklage sig over. Medmindre det vil bort fra den Tilstand at følge Sterlingkursen, kan Landbruget ikke have noget at beklage sig over i dette, at vi netop følger Sterlingkursen. Men det er jo muligt, at man vil noget andet. Det er jeg stærkt tilbøjelig til at mene. Man siger, at man vil have fri Valutanotering. Det betyder vel egentlig, at man vil have fri Valutahandel, og saa skal det give sig Udtryk — det vil det selvfølgelig ogsaa, i hvert Fald i en Overgang — i, at man faar en lavere Kronekurs. Det vil maaske senere føre til, at vi faar en højere Kronekurs, maaske en, som ligger over Sterling. Det kan jeg ikke vide noget om, og det kan det ærede Medlem heller ikke. Der er overhovedet ingen, som kan vide noget om det, for Udviklingen her vil bero paa, hvorledes vore Muligheder for Eksport bliver, og navnlig bero paa, hvorledes vi haandhæver Importreguleringen. Derom kan der slet ikke være nogen Tvivl. Vi kan jo ikke med nogen Ret tale om fri Valutakurs, fri Valutahandel her i Landet, saa længe vi har en saa skrap Import-